נקרבו נסכים כמדבר קמיפלגי. ותרוייהו מית להו ים שיעור למיס [ג] וכי מלי טפי לא קדשינהו כלי. ומנא קמא דמחייב לא נעי בנסכים קדושת כלי לחייב בחוץ דקסבר קרבו נסכים בהלך מועד שבמדבר כל מרבעים שנה הילכך ביתא המזרח בפרשת נסכים נשלח לך ללמדנו בת שבשבע של ניסוך המרן ושבע של מילוק המרן כשהיו בגלגל והותרו בשמות כדתנן בפרק בתרא (לקמן דף קיב:) תהא במה קטנה של כל יחיד טעונה נסכים דמשום במה ליבור לא מיבעיא למימר ביתא המרן דהא מן המדבר נתחייבו בכך וכיון דבמות יחיד טעונין נסכים והתם כלי שרת ליכא כדלמר בפרק בתרא (לקמן דף קיג.) בחוץ נמי מיחייב עלייהו בשבת אחת מיסור בשמות בלא קידוש כלי הואיל ובשבת היתר בשמות קריבין בלא קדושת כלי כדלמרן לעיל [קמ:] במעלן על גבי בלא משום דהויא הקרבה בשבת יחיד בשבת היתר בשמות מיחייב עלה בשבת מיסור להא בפיס מס עלה לא ירד כדלמרן לעיל (דף פד:) מיין ליעלה מס עלה לא ירד שהרי יולא כשר בשמה. ור' אלעזר סבר לא קרבו נסכים במדבר וביתא המרן המור בנסכים לאחר יולאה ויביבה לאחר שקבעו משכן בשילה [ד] הוא דמחייבו לפיכך הולרכה ביתא המרן לכתוב [ה] משום שכל מרבעים שנה שבמדבר לא קרבו [ו] במשכן ובא לכתוב לחייבו [ז] בשילה ובבית עולמים הוא דמחייבו ולא בשבת ביבוש [ח] לא לחייבה בשבת: [ט] שהיא בלא כלי שרת וכי אפקינהו בשאינן מקודשין בחוץ [י] כ] ל"ל ומה שהוא בפנים בתוך הכלי אינו מתחייב עליו לפי שאין בו שיעור. מק' יז] (ב"ש וח"נ). [ל"ס גי' דהג' לוגין נותני מתקדשו גם לר"ש, רק כוותו על הכיבולין לבד ללא תימא ניקדשו מחמת שהן בתוך הכלי: כא] ל"ל ה"ג בשהוא אומר כו' וי"ל דל"ג אל מרן מוסבותיכם, ללא דריש ליה ממוסבותיכם רק מלכם (באה"מ): כב] ציבור לא היתה אלא כל"ל (*ש"מ): כג] הדם בשבת: [יא] שהיא בלא כלי שרת וכי אפקינהו בשאינן מקודשין בחוץ (*ש"מ): כד] אמרי אנא בפנימים (*ש"מ): כה] ל"ל וכן (*ש"מ): כו] בל"ק מוסף ע"פ ס"א [ולפנינו הוא נתום' לעיל ק ע"ב] וא"ת לת"ק דס"ל דלא בעי בנסכים קדושת כלי מאי שנא נסכים בכלי חול מקבלת דם בכלי חול דאמר רבא לעיל דקבלה בכלי חול לרבי פטור. וי"ל דלא דמי לקבלה בכלי חול בפנים וזרק בחוץ [דהתם] אין לנו לחייב מחמת דכשר בבמה הוראל וכבר נפסל בפנים ולא דמי לנסכים שמקריבין בחוץ בכלי חול דלא נפסלו בפנים הס"ד: כח] דתרוייהו בשעת היתר כמל"ל (באה"מ): כט] ל"ל כשבאו (באה"מ): ל] ל"ל מ"מ (צ"ק וב"ש):

בקרבו נסכים במדבר קא מיפלגי. פי' בקונטרס ותרוייהו מית להו ים שיעור למיס ומי מלי טפי לא קדשינהו כלי. ומנא קמא דמחייב לא נעי בנסכים קדושת כלי לחייב בחוץ דקסבר קרבו נסכים בהלך מועד שבמדבר כל מרבעים שנה הילכך ביתא המרן המורה בפרשת בהעלותך דכתיב ביה ונסכו עמו [ג] ורבי יהודה סבר לא קרבו נסכים במדבר ולא מייתי ליה מהתם דהתם לא מיירי בנסכים כלל אלא בשלמים ומנחות ובמה קטנה שעת היתר ופירוש הקונטרס עיקר דתרוייהו [ה] היתר שבמות מלא דבמה גדולה היא שעת היתר ליבור ובמה קטנה היא שעת הית